కథానిక :

పరీక్ష

రచయిత : శ్రీ వి. సూర్యనారాయణ

జగన్నాథరావుకి తన భార్య విషయం ఒక పెద్ద సమస్య అయిపోయింది. కాత్యాయని ప్రవర్తన అతనికి రెండేళ్ళనుంచీ కాస్త అనుమానంగానే ఉంది! అయితే, నోరు తెరచి గట్టిగా అడిగే సామర్థ్యంకూడా అతనిలో ఏకోశానా లేదు. పోతే, తన కళ్ళతో స్వయంగా చూడకుండా తానట్లా అనుమానించకూడదని అతడప్పుడప్పుడనుకోకపోలేదు.

కాని ఆఫీసులో తనతో పనిచేసే గుమాస్తాలకి కూడా బాతాఖానీ వెయ్యడానికి తన భార్య విషయమే కావలసివచ్చిందని తెలిసేసరికి అతనికి వికారమెత్తినట్లే అయింది. ఆరోజు రామ్మూర్తీ, శేషయ్యా చేసే వెగటసంభాషణంతా అతని చెవినే పడాలా?

'జగన్నాథరావు అలుసు చూసుకుని అతని పెళ్ళాం రోజురోజుకీ రంగేళీలాగా తయారవుతున్న'దనే శేషయ్య మాటలూ, 'మూడో పెళ్ళి పెళ్ళాం అంతకన్న మరేం చేస్తుందితే?' అనే రామ్మూర్తి సమాధానంకూడా అతను స్పష్టంగానే విన్నాడు. అసలే అనుమానంతో కుళ్ళి ఛస్తున్న అతనికీ సంభాషణ పుండుమీద కారం జల్లినట్లు పనిచేసింది. ఆరోజు రోజల్లా జగన్నాథరావుకి పనిమీద దృష్టి లేదు. తనకు మూడవ వివాహం అయిన దగ్గరనుండే అప్పటివరకూ గడిచిన కాలాన్నంతా ఓసారి సింహావలోకనం చేసుకున్నాడు...... కాత్యాయనివంటి అప్సరసకు తనవంటి వయసు మళ్ళినవాడు భర్తేమిటన్న ఆలోచన అతనికి మొదట్లో కలగకపోలేదు. కాని తన అవసరం ఆ అమ్మాయి కష్టసుఖాల్ని గూర్చి అట్టే ఆలోచించడానికవకాశాన్నిచ్చిందికాదు. తనను వివాహం చేసుకోకతప్పేదీ పోవాలి. చేసుకుంటేమాత్రం తన అడుగులకు మడుగులొత్తుతూ ఉండవలసిందే! తననే దైవంగా చూసుకుంటూ, పరపురుషుణ్ణి కన్నెత్తి చూడకూడదు: పన్నెత్తి పలకరించకూడదు..... ఈ అగతులేని ఆలోచనాప్రవాహంలో పడి పెద్దగుమాస్తా రెండుమూడుసార్లు పిల్చినా వినిపించుకోక చీవాట్లు కూడా తిన్నాడు.

సాయంత్రం యింటికెళ్ళేప్పుడు బజారంతా తన్ను చూసి నవ్వుతూన్నట్టే అనిపించింది. కనబడ్డవాళ్ళంతా తన్ను ఎగతాళి చేస్తున్నట్లే తోచింది! గుమ్మంలో అడుగు పెడుతూనే— 'ఏమిటి నీసంగతి? నన్నెందుకిలా ఉల్లాపెడతావు?' అని భార్య నడిగే ద్రాష కిఅనుకున్నాడు. కాని ఆలోచించగా అడాట్టే మంచి పద్ధతిగా తోచలేదు అడిగినా తనభార్య తనకు నిజం చెప్పదన్న బెదురు తనమనస్సులో బాగా మెదుల్తూంది. పరీక్షించి తన భార్య ప్రవర్తనలోని లోపాల్ని తానే కనుక్కొని, ఆవిడ సుశీలే అయితే మన్నించడానికీ, దుశ్శీలే అయితే తగిన బుద్ధి చెప్పడానికీ ముందే నిశ్చయించుకున్నాడు. అయితే యీ పరీక్షా సమయంలో మాత్రం తానజ్ఞాతంగానే ఉండాలి. ఎన్ని పర్యాయాలాలోచించినా యీ పద్ధతే బాగా నచ్చిందతని మనస్సుకి.

గుమ్మ మెక్కుతూనే భార్యతో, 'ఏమేవ్! తొందర పనిమీద నేనూరికి వెడుతున్నాను. రెండు మూడురోజుల వరకూ రాలేనేమో! ఇల్లుమాత్రం జాగ్రత్త. తలుపేసుకో' అనిచెప్పేసి బట్టలు మార్చుకుని వెళ్ళిపోయాడు వీధిలోకి.

జగన్నాథరావు ఆడబోయే నాటకానికి సుబ్బారావు సాహాయ్యంకూడా ఏమాత్రమో లేకపోలేదు. జగన్నాథరావు ఆనాడు మార్చిన వేషానికి కావలసిన హంగులన్నీ సుబ్బారావే జతపర్చేడని చెప్పాలి. వేషధారణ పూర్తయిన తర్వాత సుబ్బారావిలా ధైర్యం చెప్పాడు: 'నీభార్య కాదు కదా, ఆమెనుపుట్టించిన బ్రహ్మకూడా నిన్ను గుర్తుపట్టలేడు. నీ పేరు మరిచిపొయ్యేవు సుమా! మోహనరావు పొరపాటు పడొద్దు. వెళ్ళిరా.' అని వీధిలోకి సాగనంపేడు.

జగన్నాథరావు నటించవలసిన పాత్ర యిక్కడినుండే కొంచెం కష్టమయినదే. తను మారువేషంలో ఉన్నట్లు తన భార్య ఏ మాత్రం ఆచోకీ తీసినా, తన భార్యదొంగతనం పట్టలేడు. ఒకసారి జేబులోంచి అద్దాన్ని తీసి, ఓ వీధిదీపం క్రింద నిలబడి తన స్వరూపాన్ని చూసుకున్నాడు. నాలుగైదు నిముషాలట్లా చూసుకున్న తర్వాత, తన పూర్వ రూపానికీ, ప్రస్తుత రూపానికీ కావలసినంత భేదం ఉందని నిర్ణయించుకొని తృప్తిపడ్డాడు. తాను భార్యముందు నటించవలసిన విధానం దారిలో ఊహాగానం చెయ్యడం మొదలెట్టేడు........ మొట్టమొదట తన పేరు మోహనరావనీ, తన కొరకు, అనగా జగన్నాథరావుకొరకు వెళ్ళినట్టూ చెప్పాలి. తరువాత చేయవలసిన విధానాన్ని గురించి చాల వరకూ ఆలోచించేడు. కాని అతని చంచల బుద్ధికి నిముషానికొక నూదిరిగా తోచింది. ఈ విషయంలో అతడొక నిర్ణయానికి రాలేకపోవడం వల్ల సమయానుకూలంగా అక్కడ ప్రవర్తించడానికే నిశ్చయించుకున్నాడు.

గుమ్మ మెక్కుతూనే తలుపు తట్టేడు. కాని కాత్యాయని తలుపు తెరిచేసరికి అతని కాళ్ళు కొద్దిగా వణికిన సంగతిమాత్రం నిజం. తానా సమయంలో ఆచరించవలసిన విధానాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని, 'జగన్నాథరావుగా రున్నారా? మాది నెల్లూరండి. నాపేరు మోహనరావంటారు. ఆయనతో కొద్దిగా మాట్లాడవలసిన...' అని వప్పజెప్పేసేడు. అప్పటి వరకూ తన పాత్రనభినయించడంలో పొరపాటు లేదని తృప్తిపడ్డాడు.

'ఇంట్లో లేరండీ సాయంత్రం బండికి ఊరికి వెళ్ళారు' అని చెప్పింది కాత్యాయని.

'అట్లాగా. ఆయన్ని కలుసుకోకుండా వెళ్ళిపోవడమే? వెధవచిక్కు—యీవూళ్ళో నాకు తెలిసినవాళ్ళు కూడా ఎవ్వరూలేరు. పోనీ, యీ రాత్రికి మీపంచను పడుకొనిస్తే జగన్నాథరావు వారు వచ్చే వరకూ ఉండి కలుసుకుని మరీ వెళ్ళిపోతాను.' అన్నాడు—రాత్రంతా అక్కడే పడుకుందుకి ఆమె యిష్టపడితే భార్యప్రవర్తన కొంతవరకూ కనిపెట్టడానికి అవకాశ ముంటుందనే ఆశతో.

ఈసారి కాత్యాయని అతని ముఖంలోకి నిదానించి చాలా తీక్ష్ణంగా చూసింది. అతనికి కనబడకుండా ప్రక్కకు తిరిగి పైట చెంగు చాటున ఓసారి నవ్వుకుంది. తన భర్తతో చిన్నపాఠం నేర్పాలనే కొంటెతనం ఆమెలో అప్పుడే మొలకెత్తింది. అతని వైపు తిరిగి యిట్లా అంది: "మీరెవరో నాకు తెలియదుకాని, మీవాలకంచూస్తే నాకు చాలా అనుమానంగా ఉంది. మీరు పెద్దమనుషుల్లాగా నడుచుకోవడంలా. అర్ధరాత్రివేళ తలుపు తట్టి, నా భర్త యింట్లో లేరని చెప్తూన్నా వినక, మొండితనంగా 'లోపల పడుకుంటాను, స్థలం యిమ్మ'ని అడగడంలో మీ ఉద్దేశ్యమే మిటి? ఇదేం పానికొంపనుకున్నారా? సంసారుల్లుండే యిల్లనుకున్నారా? తక్షణం గుమ్మం దిగుతేనే దిగేరు. లేకపోతే యిరుగుపొరుగువాళ్ళను పిల్చి తగిన బుద్ధి చెప్పిస్తాను. జాగ్రత్త! దిగండి ముందు గుమ్మం!" అని దులిపేసి ఛడాల్న వీధితలుపు మూసేసి లోపల గడియ పెట్టేసింది.

జగన్నాథరావు గుండెకొట్టుకోవడం ఒక్కసారి ఆగిపోయి మళ్ళా యథాప్రకారం తన పని నిర్వర్తించుకుంది. అతడొక్క గంతులో వెళ్ళి వీధిలో పడ్డాడుకాని, తాను చెందిన దిగ్భ్రమ వేగం సడలిపోలేదు. తాను విన్నదానికీ ప్రత్యక్షంగా కన్నదానికీ ఎంతవరకూ సంబంధ ముందో అప్పుడే అతని కర్థమైంది! తన భార్యను ఎంత అపార్థంచేసుకున్నాడు!! ఆమె నిర్దోషిత్వం తన కిన్నాళ్ళవరకూ తెలిసిరాలేదు. అదైనా ప్రత్యక్షపరీక్షవల్లనే. తనిన్నాళ్ళూ చూస్తూ వచ్చిన భార్య బాహ్యప్రవర్తననిబట్టి తానవసరంగా అపోహపడ్డాడు. తానింక మోహనరావుగా చరించవలసిన అవసరం దాటిపోయింది. వెంటనే జగన్నాథరావై తన యింటిగుమ్మం ధైర్యంగా తొక్కొచ్చు. ఈ సంఘటనవల్ల తన భార్యకు నిజంగానే తనమీద ప్రేమ ఉందనీ, ఆమెకు పరపురుషుల వాసనైనా కిట్టదనీ అతని కర్థమైంది. ఈ ఆలోచనలంతమయ్యేసరికి సుబ్బారావు బసదగ్గరకు వచ్చేడు. మెల్లగా లోపలికెళ్ళి, ఎరువు దుస్తులు తీసేసి ఎప్పటి జగన్నాథరావే అయిపొయ్యేడు. సుబ్బారావుని పిల్చి జరిగిన విషయంచెప్పి, 'ఈసారి నా భార్యనన్ను రెండు చేతులా ఆహ్వానించవచ్చునోయ్!' అన్నాడు గర్వంగా. కాని అదెట్లానో సుబ్బారావు కర్థంకాలా.

జగన్నాథరావా రాత్రి భార్యను చూడ్డానికి రెండవసారి బయలుదేరేడు. అతనికి దారికడుపూ ఉన్న నిండుధైర్యం తన యింటి మెట్లెక్కి తలుపుకట్టి పిలిచేప్పుడు లేకపోయింది. సగంధైర్యంతోనే తలుపు తట్టేడు: 'ఏమోవ్! తలుపు తియ్యి.'

'ఎవరూ?' అని ప్రశ్నించింది భార్య కళ్ళు నులుపుకుంటూనే కిటికీదగ్గర కొచ్చి.

'నేనూ తలుపుతియ్యి' జగన్నాథరావు కూడా అదే కిటికీదగ్గర కొచ్చి.

'అంటే, మీ పేరు?'

'నేనే! జగన్నాథరావుని.'

'ఇందాకా నా పేరు మోహనరావంటూ వచ్చినవాడివే కదూ. ఇప్పుడు నా భర్త పేరు పెట్టుకొని, నీ మొఖ ణ్ణంటూ మళ్ళా వచ్చావూ? మర్యాదగా యిక్కణ్ణుంచి వెంటనే పో.'

'నిద్దట్లో మాట్లాడుతూన్నట్లున్నావు. జాగ్రత్తగా చూడు. నేను నీ భర్తనే.'

'నాకు తెలియకపోతే యింకా చెపుదువు కాబోలు! గంట క్రితం వచ్చినవాడివి ఎంత మార్చివేషంవేసినా, నీ రూపురేఖలు పట్టలేనా, నీ గొంతుక గుర్తుపట్టలేనా?' నేను నా భర్తను తెలిసికోలేనంత మూర్ఖురాల్ని కాదు. ఆయన రాత్రికి రానని చెప్పి మరీ వెళ్ళారు. ఆయన లేరని తెలిసి నువ్వెవరో దొంగవేషం వేసుకొచ్చినట్లున్నావు. వెంటనే యిక్కడినుంచి కదులు. నువ్వెంత గొంతు చించుకున్నా మోసం జరుగుతూందని తెలిసీకూడా తలుపు తెరిచేపాటి వెర్రిదాన్ని కాదు. ఇంకా మొండికెత్తి యిక్కడే నిల్చుంటివా, నలుగురూ వస్తారు. నగుబాటు పాలు కావలసివస్తుంది.'

జగన్నాథరావు కిప్పుడు తద్దినం కొనితెచ్చుకున్నట్లయింది. దూరంగా ఆలోచించినమీదట తానా అర్ధరాత్రివేళ అట్లా నడివీధిలో గొంతు చించుకుంటూన్నప్పుడు నలుగురూ వింటే తనకే నగుబాటన్న జ్ఞానం కలిగింది. ఈ రోజు ధిక్కరించిన భార్య మరునాటికి మారుతుందా? ఆమెకు తనంతటతాను నచ్చచెప్పితే లాభం లేదు. సుబ్బారావునికూడా తీసుకొచ్చి, తనే ఆమెను అగ్నిహోత్రంసాక్షిగా వివాహం చేసుకున్న భర్త అని నచ్చ చెప్పించదల్చుకున్నాడు.

ఆమెపాతివ్రత్యం మీద అప్పటికి అతనికి బాగా గురి కుదిరింది. వెంటనే వెళ్ళిపోయి సుబ్బారావుకి రెండోసారి జరిగిన సంగతంతా తుచ తప్పకుండా చెప్పేశాడు. సుబ్బారావుకూడా స్నేహితునికి వచ్చిన ఆపదకి ఆదుకో తల్చుకున్నాడు. అతనికూడా వెళ్ళి కాత్యాయనిముందు, ఆరాత్రి ఆమెదగ్గరకు రెండోసారి వచ్చినవాడే ఆమె భర్తయిన జగన్నాథరావని సాక్ష్యం చెప్పడానికి సిద్ధపడ్డాడు.

సుబ్బారావు తోడైరాగా, జగన్నాథరావా రాత్రే మూడవపర్యాయం తన తలుపు తట్టి భార్యను పిల్చేడు. ఈ సారి లోపలనుంచే వచ్చింది జవాబు.

'ఎవరది? ఇప్పుడు తలుపు తియ్యడానికి వీల్లేదు. మా ఆయన అలిసిపోయివచ్చి యిప్పుడే పడుకున్నారు. గోలచేస్తే లేచిపోతారు. ఆయనతో మాట్లాడే పని ఉంటే ప్రొద్దున్నే మాట్లాడవచ్చు. ఇప్పుడు వెళ్ళండి.' 'డామిట్! కథ అడ్డం తిరిగింది' అన్నాడుసుబ్బారావు.

'భార్యా రూపవతీ శత్రుః' అనుకున్నాడు జగన్నాథరావు.

కుంకుమపువ్వు వర్ణముగల పచ్చముల్లంగి హల్వా డాల్డాతో తయారుచేసినచో శ్రేష్ఠముగానుండును!

అరపోను పచ్చముల్లంగులయొక్క తొక్కలను తీసివేసి వాటిని బాగా కోరండి. రెండు కప్పుల పాలను మఱుగబెట్టి పచ్చముల్లంగులను కలుపండి. తరువాత వాటిని నెమ్మది మంటమీద నుంచి పాలు చాలవరకు పీల్చుకొనబడేదాకా కలియబెట్టండి. ఒకటిన్నర కప్పుల పంచదార, బాదముకాయ ముక్కలు, పిస్తాలు మరియు ఎండు ద్రాక్షపండ్లను కలుపండి. మిశ్రమములోని ద్రవము ఇంచుమించుగా ఇగిరిపోయేదాకా వండండి. తరువాత అర కప్పు డాల్డాను వేడిచేసి మెల్లమెల్లగా కలుపండి. తరువాత మిశ్రమము ఎఱ్ఱగా నగునంతవరకు వేపండి. ఒక చిటిక నలగగొట్టబడిన ఏలకికాయలు, నీటితో కలుపిన పాలిక లేనీటి చంచా కుంకుమపువ్వు కలుపండి. డాల్డా వేరుగా వచ్చేదాకా వండండి. వేడిగానో లేక చల్లగానో హల్వాను వడ్డించండి.

"ఆరోగ్య రక్షక" ఆహారములు ఏవి?

రోగమును ఎదుర్కొనే ఆహారములు. ఈ విషయమై ఉపయోగకరమైన వివరములకు మాకు వ్రాయండి.

ఉచిత సలహా కొరకు ఇవ్వాళో—లేక ఏరోజైనను వ్రాయండి!

ది డాల్డా అడ్వైసరీ సర్వీస్
పోస్టు బాక్సు నంబరు 353, బొంబాయి!

HVM. 77-172 TL